

Piatok 20. týždňa v Cezročnom období: Boh opakuje svoje lekcie

Komentár na piatok 20. týždňa v Cezročnom období. „Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ Ježiš nám už odpovedal: to, čo nám dáva slobodu, je milovať Boha a blížneho, a to nás naplňa a robí šťastnými.

Evanjelium (Mt 22, 34-40)

Keď sa farizeji dopyčuli, že Ježiš umlčal saducejov, zišli sa a jeden z

nich, učiteľ zákona, sa ho spýtal, aby ho pokúšal:

„Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“

On mu povedal:

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“

Komentár

Z nejakého dôvodu je pre nás ľudí ťažké veriť Bohu, prijať jeho slová. Hovorí nám veci stále dokola, a predsa sa zdá, akoby sme im

nerozumeli alebo nechceli rozumieť.
Nútime ho vysvetľovať stále to isté.

Dejiny sa opakujú od Adama a Evy až po dnešok. Bolo im povedané, že vziať ovocie zo stromu povedie k smrti, a predsa to urobili. Následky pociťujú dodnes.

Niečo podobné sa deje s prikázaniami. Dnes vidíme, ako sa Ježiša pýtajú, ktoré z nich je najväčšie. A Pán nerobí nič iné, len sa odvoláva na *Šema Izrael*, ktorú sa všetci Židia naučili v detstve a ktorú majú na perách už celé stáročia: „Počuj, Izrael: Pán je náš Boh, Pán je jeden. Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou“ (Dt 6, 5). K tomu pridáva ďalšie starobylé prikázanie:

„Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého“ (Lv 19, 18).

Vieme, že Ježišova odpoveď je dôsledkom otázky, ktorá mu bola položená, *aby ho pokúšali*. Žiaľ, ani my nie sme často vyňatí z takéhoto správania.

Nemáme všetko, čo sa týka našej spásy, zapísané a ústne tradované? Máme Sväté písmo, Katechizmus Cirkvi, Magistérium rímskych pápežov. Máme tiež možnosť prístupu k sviatostiam a duchovnému vedeniu. Cesta je pre nás vytýčená, a predsa sa ňou nenecháme presvedčiť. Boh k nám hovorí mnohokrát a mnohými spôsobmi (porov. Hebr 1, 1), ale my si stále kladieme otázky, na ktoré už boli dané odpovede.

Preto môže byť dnešné evanjelium pre nás výzvou, aby sme počúvali výzvu apoštola Jakuba: „Kto sa zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zabudlivý poslucháč, ale uskutočňovateľ diela,

ten bude blahoslavený pre svoje skutky“ (Jak 1, 25). O to ide v živote kresťana: riadiť sa *lex perfecta libertatis*(dokonalým zákonom slobody), čo si vyžaduje jeho štúdium a dôkladné osvojenie si ho vo vlastnom živote.

To, čo nám dáva slobodu, je milovať Boha a blížneho, a to je to, čo vedie k šťastiu. Preto nám Pán dáva prikázania. Vlastne ešte predtým, ako dá prikázanie, sám ohlasuje osud tých, ktorí takto žijú: „Počuj teda, Izrael, a dbaj na to, aby si robil to, čo ťa urobí šťastným“ (Dt 6, 3). Kiež by sme sa konečne presvedčili.

Luis Miguel Bravo Álvarez // Fa Barboza - Unsplash

dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-
to-20/ (09.08.2025)